

Intentieverklaring 'Ruimte maken voor elkaar'

1. Naar een nieuw maatschappelijk evenwicht voor Vlaanderen in 2030

Het Vlaams ACV beoogt vanuit haar missie de realisatie van waardig werk en sociale bescherming voor iedereen en betuigt daarom haar solidariteit en steun aan alle werknemers en hun vertegenwoordigers die zich inzetten voor de verbetering van mensenrechten, sociale rechten, vakbondsrechten en een eerlijke fiscaliteit nastreven.

Vlaanderen is één van de meest welvarende regio's ter wereld en moet als regio zijn verantwoordelijkheid opnemen in de wereld. Maar ook achter die Vlaamse welvaart schuilen nog steeds belangrijke maatschappelijke noden die nog altijd niet opgelost zijn. Vlaanderen heeft de hefboomen om deze aan te pakken.

Nog altijd leven te veel Vlamingen in armoede, nog altijd vallen te veel mensen "uit" door slechte werkomstandigheden, nog altijd krijgt niet iedereen gelijke kansen op de schoolbanken of daarbuiten.

Nieuwe uitdagingen veranderen onze manier van leven en werken. De klimaattransitie dwingt ons duurzamer te produceren en consumeren, te wonen en te verplaatsen. We moeten digitaal leren werken en communiceren. Ondertussen wordt er een woon- en mobiliteitskloof in de samenleving zichtbaar.

Het Vlaams ACV ziet in al deze uitdagingen heel wat kansen om een nieuwe sociale koers te varen die iedereen meeneemt in een nieuwe duurzame toekomst. We onderschrijven de urgentie en noodzaak om in te zetten op de klimaattransitie op een sociaal rechtvaardige manier. Een eerlijke verdeling van de lasten op alle niveaus kan een belangrijke hefboom zijn om deze duurzame toekomst te realiseren.

Het Vlaams ACV wil zowel de fysieke als de mentale ruimte herwaarderen die we nodig hebben om samen te leven. Door opnieuw meer ruimte te maken voor elkaar willen we in 2030 een nieuw maatschappelijk evenwicht voor Vlaanderen realiseren.

Op dit Congres nemen we die opdracht op. We deelden het thema op in 6 werven voor Vlaanderen, gebaseerd op de voorstellen van onze leden.

Vlaanderen is geen eiland en het Vlaams ACV wil rekening houden met de Belgische, Europese en internationale context en de impact daarop van Vlaamse beslissingen. Dat vraagt een afstemming op structurele basis met het federale en interregionale niveau in het ACV. Een nieuw maatschappelijk evenwicht vraagt ook aandacht voor thema's die buiten de Vlaamse bevoegdheden liggen zoals onder andere de loon- en arbeidsvoorwaarden, arbeidsduurvermindering en pensioenen. Deze thema's zullen we op de relevante beslissingsniveaus binnen en buiten het ACV op de agenda plaatsen.

2. Zes grote werven voor Vlaanderen

Om dit nieuw maatschappelijk evenwicht te bereiken en dus ruimte te maken voor elkaar, werken we op zes werven. Die baseren we op de 'voorstellen voor een beter Vlaanderen in 2030' die onze leden formuleerden.

Het zijn zeker niet de enige uitdagingen waarmee we in Vlaanderen worden geconfronteerd, maar bevatten de grote transitievelden die we zien om een duurzame toekomst mogelijk te maken. De uitdagingen van deze transitie appelleren ons om verder na te denken over oplossingen om die toekomst te realiseren.

2.1.Hoe wonen in 2030?

Het aanbod kwalitatieve en betaalbare woningen is te beperkt, zowel voor kopers als huurders. De wachtlijsten voor sociale woningen worden steeds langer en kwalitatieve betaalbare huurwoningen zijn onvindbaar. Nieuwe projecten lopen vast in een bureaucratisch moeras. Het aanbod van huisvesting stagneert, maar de toegangsvoorwaarden worden steeds strenger.

Renoveren is duur. Maar als we de klimaatdoelstellingen willen behalen, staan we voor een gigantische renovatie-opdracht om huur- en eigendomswoningen klimaatneutraal te maken en de energiekosten van gezinnen te doen dalen. Maar we moeten ook de plaats waar we wonen in vraag durven stellen. Betaalbare, meestal minder duurzame woningen bevinden zich verder van basisvoorzieningen en zijn slecht bereikbaar.

De groeiende wooncrisis dreigt dus een klimaat én inkomenscrisis te worden. Meer en meer gezinnen houden te weinig inkomen over voor een betaalbaar, kwalitatief en duurzaam dak boven hun hoofd. Hoge huisvestingskosten hollen het inkomen uit arbeid steeds verder uit en leggen een rem op andere basisuitgaven in mobiliteit, voeding, opleiding en gezondheid. Het zorgt voor toenemende armoede en dreigende dakloosheid.

Het Vlaams ACV ziet de wooncrisis als een grote uitdaging voor het inkomen en de toekomstige leefomstandigheden van iedereen. We bepleiten een nieuw woonbeleid, dat tegemoet komt aan de noden van morgen en toegankelijkheid, betaalbaarheid, woonzekerheid en duurzaamheid voorop zet.

2.2.Hoe ons bewegen in 2030?

De klimaattransitie zal een grote impact hebben op onze mobiliteit. De transportsectoren in de EU zijn goed voor meer dan 25% van de uitstoot. Een klimaatneutraal mobiliteitssysteem tegen 2030 vereist dan ook serieuze stappen.

Uit recent onderzoek blijkt dat Vlaanderen minder investeert in openbaar vervoer en dat onze bereikbaarheid met openbaar vervoer daalt. Terwijl stijgende mobiliteitskosten een steeds grotere hap uit de portemonnee van lagere inkomensgroepen neemt. De manier waarop de overheid mobiliteit op dit moment ondersteunt, komt voornamelijk hogere inkomens ten goede die ook zeer mobiel zijn. Zij leggen aanzienlijk meer kilometers af dan wie een lager inkomen heeft. De huidige overheidssteun is gericht op een vlottere en filevrije automobiliteit. Een aanpak die niet meteen goed is voor het klimaat en milieu. Ook mobiliteitsvaardigheden en sociale veiligheid voor gebruikers blijft een onderbelicht probleem.

Het Vlaams ACV bepleit een nieuwe manier om na te denken over mobiliteit die rechtvaardig en klimaatbestendig is. We willen een beleid dat inzet op verandering, vermindering, verschuiving, verschoning en verrechtvaardiging.

Veranderen vereist nieuwe infrastructuur, verschuiven betekent de keuze voor alternatieve vervoersmodi, verschonen het promoten van duurzame technologie en verminderen het vermijden van nodeloze vervuilende mobiliteit.

2.3.Hoe samenleven in 2030?

De Vlaamse samenleving wordt steeds diverser. Het Vlaams ACV erkent en ondersteunt de meerwaarde die diversiteit biedt. Maar het is ook een uitdaging om de samenleving niet alleen divers, maar ook inclusief te maken.

Wij willen we geen gespleten samenleving met een kloof tussen kansrijk en kansarm die tegen 2030 onoverbrugbaar is. We willen geen anonieme samenleving, waar groepen langs elkaar leven, elkaar niet ontmoeten en waar enkel economische prestaties tellen. We willen geen harde samenleving met negatieve opvattingen over nieuwkomers, Europese arbeidsmigranten en mensen zonder papieren en waar mensen met een migratieachtergrond buitengesloten worden.

We weten dat mensen nog steeds uitgesloten worden op de arbeidsmarkt, woonmarkt of in het onderwijs omwille van wie ze zijn. Daarom eisen we nog steeds meer inzet op het blootleggen en sanctioneren van discriminatie. We blijven ook vanuit het ACV sensibiliseren en organiseren om zo een actieve en positieve tegenbeweging te vormen waarbij we vooroordelen willen wegwerken en misleidende informatie aan de kaak willen stellen. Tegelijk moeten plaatsen waar mensen worden samengebracht en effectief leren samenleven, zoals onderwijsinstellingen, middenveld of andere instanties ondersteund worden in het opnemen van die opdracht.

Het Vlaams ACV wil een meer inclusieve samenleving in Vlaanderen. We willen verder nadenken over een nieuwe visie rond inburgering, goed burgerschap en sociale cohesie. We willen ook de rol van de overheid hier terug prominenter op de agenda zetten.

2.4. Hoe voor elkaar zorgen in 2030?

Corona zet ons zorgsysteem en ons zorgpersoneel zwaar onder druk met een overbelasting van het personeel en het uitstellen van sommige zorg tot gevolg. Het belang van een preventief zorgmodel dat gezondheidsongelijkheid tegengaat en problemen vroeg kan opvangen, is een van de belangrijkste lessen van deze pandemie. Niet iedereen werd even hard getroffen en het is de eerstelijns hulpverlening die van de vaccinatie eens succes maakte.

Naast een gezondheidscrisis is de coronacrisis ook een grote sociale crisis, met duizenden gezinnen die opeens een verminderd inkomen hadden als gevolg van tijdelijke werkloosheid. Kinderarmoede blijft nog steeds een groot probleem. Zorgnoden en sociale noden schuiven vaak in elkaar.

Het Vlaams ACV pleit voor een duurzamer, meer toegankelijk sociaal zorgbeleid in Vlaanderen, met betere preventie en een meer omvattende aanpak van de armoedeproblematiek.

2.5. Hoe werken en leren in 2030?

Vergrijzing, digitalisering, klimaat,... het stijgende aantal maatschappelijke transities heeft een grote impact op de arbeidsmarkt en zorgen voor een steeds grotere uitdaging om mensen duurzaam aan het werk te houden. De demografische ontwikkelingen zullen ook de vraag naar werknemers in Vlaanderen doen toenemen de komende jaren. De snelle veranderingen, de toenemende complexiteit en onzekerheid hebben een grote impact op ons werk.

Bij elke transitie bestaat immers het risico dat we bepaalde groepen verliezen. Daarom is het cruciaal dat we tijdig inspelen op deze transities om zo de loopbanen duurzaam en de arbeidsmarkt inclusief te houden. Het zijn immers vaak de meest kwetsbare groepen die de grootste risico's lopen en/of er niet in slagen om de uitdagingen om te buigen in nieuwe kansen. Het versterken van mensen start reeds in het onderwijs waar voldoende brede bagage moet worden meegegeven om levens- en loopbaanvragen te kunnen plaatsen en beantwoorden.

Het Vlaams ACV wil een sterke ondersteuning van mensen tijdens hun loopbaan, zowel om te leren als te werken. Dat betekent meer aandacht voor loopbaanbegeleiding, levenslang en levensbreed leren en inspraak en betrokkenheid bij transities. We willen nadenken over nieuwe instrumenten die meer mensen kansen geven om hun loopbaan zelf vorm te geven en duurzaam aan het werk te blijven.

2.6. Welke rol voor de overheid in 2030?

Een nieuw maatschappelijk evenwicht is niet mogelijk zonder ook de rol van zowel de lokale, Vlaamse als federale overheid te herdenken.

De coronapandemie zette het belang van een sterke overheid opnieuw op de voorgrond. Maar ook op andere domeinen blijft een investerende overheid broodnodig: de uitdaging van een inclusieve samenleving, het marktfalen op tal van domeinen, verduurzaming, klimaatbeleid, armoede en huisvesting, een duurzaam industrieel beleid gericht op tewerkstelling..

Minstens zo belangrijk is de beschermende rol die de overheid opneemt voor haar burgers. Niet alleen hun inkomen en gezondheid, maar alle grondrechten, ook de

digitale controle en inmenging in het leven en het werk van mensen, moeten gecontroleerd en gereguleerd worden. Werknemers moeten betrokken worden in het uitwerken en implementeren van innovatieve en digitale processen.

Het Vlaams ACV wil een sterke overheid die proactief haar rol opneemt in de samenleving en de economie om duurzame en menswaardige bescherming te bieden aan iedereen die dat nodig heeft. Een overheid die de markt bijstuurt als dat nodig is en die zichzelf in publieke dienstverlening centraal stelt. Overheidsmiddelen kunnen niet zonder voorwaarden naar bedrijven vloeien, maar moeten missiegericht ingezet worden voor maatschappelijke doeleinden.

Een actief overheidsbeleid kan alleen als dat beleid maatschappelijk gedragen is en doordacht wordt gevoerd. Het Vlaams ACV wil een sterke betrokkenheid van middenveld en samenleving, in het bijzonder de sociale partners, bij het uitdenken en uitwerken van het beleid.

3. Vlaanderen heeft nog veel opdrachten op de beleidstafel

De zes grote werven zijn niet volledig nieuw. De uitdagingen in de zes grote werven bevatten vaak elementen die reeds lang wachten op een degelijk beleidsantwoord. Voor deze heeft het Vlaams ACV in eerdere congreskrachtlijnen en VRC standpunten al antwoorden op tafel gelegd. Deze maken onlosmakelijk deel uit van het nieuwe evenwicht dat moet worden gezocht

3.1. Goed onderwijs voor iedereen

Het Vlaams ACV benadrukt het belang van goed onderwijs als basisrecht voor iedereen in de samenleving. Dat betekent dat we er voortdurend moet worden ingezet op de kwaliteit, toegankelijkheid en betaalbaarheid voor iedereen. Tegelijk moeten scholen voldoende middelen krijgen om voor elk kind binnen en buiten de schoolmuren leerrijke activiteiten te ontplooien.

We pleiten nog altijd voor maatregelen die de studiekosten voor gezinnen doen dalen zoals een verlaagde maximumfactuur in het basisonderwijs en de invoering ervan in het secundair en hoger onderwijs.

Het Vlaams ACV wil onderwijs élk kind voldoende voorbereidt om een volwaardig maatschappelijk, professioneel en persoonlijk leven uit te bouwen, ongeacht hun sociale achtergrond.

Om gelijke onderwijskansen na te streven bepleiten we het actief tegengaan van de koppeling tussen maatschappelijke status en het type opleidingen. Er moet meer worden ingezet op het herkennen en ombuigen van de problematiek van (kans)armoede en de factoren die sociale ongelijkheid versterken.

We pleiten voor een brede basisvorming voor iedereen, met inzet op ambitieuze eindtermen om jonge mensen voor te bereiden om de huidige samenleving te begrijpen en te veranderen, door onder meer in te zetten op meertaligheid, digitale kennis, (inter)culturele ontwikkeling, politieke én sociaaleconomische geletterdheid. Het Vlaams ACV wil dat werknemerschap een belangrijke plaats krijgt in de vorming van jongeren. Scholen en leraren dienen daarvoor ook de ruimte krijgen.

3.2. Levenslang en levensbreed leren moet worden versterkt

We hechten veel belang aan het versterken van levenslang en levensbreed leren tijdens de loopbaan. Dat betekent dat het loopbaanmodel moet aangepast zijn om leren tijdens de loopbaan mogelijk te maken en competenties zichtbaar gemaakt moeten worden.

Het Vlaams ACV gaat voluit voor een loopbaanmodel dat werknemers en werkzoekenden de kans geeft om hun arbeidsmarktpositie tijdens de ganse loopbaan te versterken. Dit betekent dat ze zich hun ganse loopbaan ten volle kunnen ontplooien. Hiervoor moeten werknemers en werkzoekenden alle kansen krijgen om zich zowel jobgericht als algemeen te vormen, los van het statuut of arbeidsregime, . Een duidelijk overzicht van de vormingsmogelijkheden is essentieel.

In een lerende loopbaan moeten competenties die in het onderwijs en op de arbeidsmarkt werden opgedaan, zichtbaar worden gemaakt en erkend worden.

Het Vlaams ACV vraagt daarom de invoering van een kosteloos competentiepaspoort. Daarmee kunnen lerenden, werknemers, werkzoekenden en nieuwkomers met migratieachtergrond de competenties die ze hier of in het buitenland vergaard hebben op de schoolbanken, op de werkvloer, in een beroepsopleiding, via een engagement in het vrijwilligers-, syndicaal of jeugdwerk leren beschrijven en registreren.

Zo bouwen we verder op de erkenning van eerder verworven competenties en de competentiechecks die worden uitgerold in het kader van het VESCO-akkoord Alle Hens aan dek. We eisen ook dat er eindelijk werk gemaakt wordt van leercoaches op de werkvloer. Werkgevers moeten meer opgevolgd worden bij hun plicht tot opleiding. Steunmaatregelen en doelgroepkortingen moeten gekoppeld worden aan opleidings- en begeleidingsmaatregelen.

3.3. De stap naar de arbeidsmarkt moet ondersteund worden

De overstap van het onderwijs naar de arbeidsmarkt verloopt voor veel jongeren moeizaam waardoor we talent ontmoedigen en dreigen te verliezen. Zowel voor de jongere als voor de arbeidsmarkt vraagt het Vlaams ACV maatregelen die de brug kunnen maken tussen beide. Dat vraagt een inspanning vanuit het onderwijs, de overheid en ondernemingen.

Het Vlaams ACV vraagt om het technisch- en beroepssecundair onderwijs te herwaarderen door samen te werken met sectorale opleidingsinstellingen, competentiecentra van de VDAB en opleidingsinstellingen van Syntra. Duaal leren moet verder worden ontwikkeld met oog op de passende ondersteuning voor arbeidsmarktrijpe, maar ook de niet-arbeidsmarktrijpe jongeren. Het publieke belang en niet het commerciële belang moet daarbij steeds voorop staan.

We pleiten ook voor een versterking van het werkplekleren tijdens en na de schoolloopbaan om de kloof met de werkplek te verkleinen. Werkplekleren moet voor ons steeds deel uitmaken van een volwaardig leertraject en moet kaderen in een kwaliteitsvolle opleiding, die leidt tot kwaliteitsvolle tewerkstelling. Een professionele begeleiding op de werkvloer en ondersteuning van de onderwijsinstelling zijn essentieel, zonder de specifieke maatschappelijke opdracht van onderwijs aan te tasten. Alle betrokkenen moeten inspanningen leveren om misbruik tegen te gaan en te vermijden dat het accent verschuift van het opbouwen van werkervaring naar het gebruiken van goedkope werkkrachten of het verdringen van reguliere tewerkstelling.

3.4. Werkbaar werk voor iedereen op de arbeidsmarkt

De werkbaarheidsmonitor van 2019 toont aan dat het niet goed gaat met de werkbaarheid op de Vlaams arbeidsmarkt, vooral dan op het vlak van werkstress. Werkbaar werk is voor het Vlaams ACV cruciaal en essentieel voor een duurzame arbeidsmarkt en samenleving.

Het Vlaams ACV wil een structurele aanpak van de combinatiedruk. Meer vrije tijd, meer tijd voor vorming, meer gezinstijd met kinderen of meer zorgtijd moeten financieel en organisatorisch haalbaar worden voor alle gezinnen. Er is nood aan een structurele aanpak rond de werkdruk, inclusief de groeiende digistress, zowel in de privésector, de openbare diensten als in het onderwijs. Werknemers moeten inspraak krijgen in het uitwerken van nieuwe vormen van arbeidsorganisatie en digitale technologie die werkbaar werk en het welzijn van de werknemers bevorderen en jobs herverdelen. De sociale partners moeten hier op interprofessioneel, sectoraal en ondernemingsniveau, hun rol spelen.

Werkbaar werk betekent ook het aanbieden van aangepast werk voor wie dat nodig heeft. Binnen de onderneming of binnen de arbeidsmarkt als geheel. Voor een inclusieve arbeidsmarkt, is sociale economie noodzakelijk gekomen. Het Vlaams ACV pleit dan ook voor meer plaatsen in de sociale economie en voldoende kwalitatieve begeleiding. Voor deze kwetsbare doelgroep heeft interimarbeid voor ons geen plaats. Doorstroom naar het reguliere economische circuit is een positief gegeven, maar enkel in functie van de persoonlijke mogelijkheden en niet als beleidsfetish.

Het concept werkbaar werk moet ook worden doorgetrokken naar de verwachtingen die gesteld worden aan werkzoekenden. Het Vlaams ACV benadrukt dat een actief bemiddelings- en opleidingsbeleid moet vertrekken vanuit het belang, de verwachtingen en de sterktes van de werkzoekende. De werkzoekende heeft recht op kwaliteit, specifiek de intake, begeleiding, nazorg en attestering. Dit geldt evenzeer voor de begeleiding van langdurig zieken in een traject naar werk, waar vrijwilligheid en de nodige omkadering centraal dienen te staan.

3.5. Nog te veel zorgnoden in Vlaanderen

De zorg staat voor nieuwe uitdagingen, maar kampt nog altijd met lopende problemen. De wachtlijsten in de gehandicaptenzorg, de geestelijke gezondheidszorg en andere gespecialiseerde zorg zijn intussen een permanent gegeven. Er zijn te weinig plaatsen in de kinderopvang om aan de vraag te voldoen. De huidige Vlaamse regering wil het dan ook nog eens mogelijk maken om private spelers in te brengen in publieke zorginstellingen, met het risico op verlies van kwaliteit van zorg en arbeidsvoorwaarden. Met dat plan worden de recente verbeteringen in de arbeidsvoorwaarden binnen de zorgsector opnieuw op de helling gezet.

Het Vlaams ACV eist structurele investeringen in de welzijns- zorgsector om de bestaande vragen in Vlaanderen te beantwoorden en de wachtlijsten voor essentiële zorg ongedaan te maken. De Vlaamse regering moet een stabiele, duurzame zorgsector met kwalitatieve arbeidsvoorwaarden voor alle werknemers garanderen.

Het Vlaams ACV wijst een privatisering van de zorg resoluut af en eist dat de Vlaamse overheid de commercialisering van de zorg stopzet. Daar waar commercieel initiatief bestaat, moeten dezelfde kwaliteitsgaranties gelden en kwaliteitscontroles gebeuren als bij niet commerciële gesubsidieerde initiatieven. Commerciële activiteiten in de zorgsector gaan meestal ten koste van het personeel en leiden tot hogere kosten voor de samenleving en voor de zorgbehoevenden.

3.6. De digitale kloof overbruggen vraagt permanente inspanning

De digitalisering is een grote uitdaging voor de samenleving: ze leidt steeds meer tot een digitale kloof tussen het deel van de bevolking dat niet of onvoldoende mee kan met de gevraagde competenties en technologieën en de groep die digitaal wel mee is

Het Vlaams ACV bepleit het garanderen van digitale geletterdheid, te beginnen bij het onderwijs, maar ook doorheen de rest van de loopbaan. Om digitale uitsluiting te voorkomen, moet digitale geletterdheid een basisrecht worden. Voor het Vlaams ACV mogen niet-digitale diensten voor de gebruiker geen hogere kost met zich meebrengen en moet een alternatieve toegang steeds gewaarborgd zijn, zowel bij publieke als bij private dienstverlening.

Het Vlaams ACV ondersteunt de inspanningen die worden genomen om Vlaanderen digitaal mee te krijgen, waaronder de inspanningen in het onderwijs en het concept van de digibanken die in Vlaanderen worden uitgerold. De digitale omslag vraagt echter een duurzame aanpak op alle niveaus die garandeert dat iedereen blijvend kan worden ondersteund en meegenomen. Dat vereist een structurele inzet van mensen en middelen

3.7. Openbaar vervoer

Het openbaar vervoer vervult een belangrijke functie in de samenleving en op de arbeidsmarkt. Het is ook een belangrijk instrument in de strijd tegen de klimaatopwarming. Openbaar vervoer, samen met andere duurzame vervoersmiddelen zoals de fiets, zijn de oplossing om files aan te pakken, pendelen draaglijker te maken en de mobiliteitskloof aan te pakken.

Het Vlaams ACV kan zich terugvinden in de principes van basisbereikbaarheid. Maar we stellen vast dat de uitrol op het terrein zeer moeizaam loopt. We zien vooral een versplintering van de vervoersnetwerken en een gebrek aan financiering om de taken die aan de vervoerregio's zijn toebedeeld werkelijk invulling te kunnen geven. Een logische dienstverlening met uniforme tarieven voor alle vormen van openbaar vervoer over heel Vlaanderen moet de norm zijn.

De Vlaamse regering zet meer in op de fiets, maar het openbaar vervoer blijft ondergewaardeerd en wordt sluipend geprivatiseerd. Het Vlaams ACV eist ambitieuze plannen voor ons openbaar vervoer om een groeiend aantal reizigers aan te kunnen en de busvloot duurzaam te maken. Te beginnen met een nieuwe beheersovereenkomst voor de lijn met stabiele lange termijn financiering.

3.8. Rechtvaardige fiscaliteit

Rechtvaardige fiscaliteit is een verantwoordelijkheid van alle beleidsniveaus, ook van Vlaanderen. De Vlaamse overheid gebruikt nog steeds vooral forfaitaire tegemoetkomingen, vaste

opcentiemen en scherpe inkomensgrenzen, waardoor mensen uit de boot vallen voor ondersteuning of de sterkste schouders relatief minder moeten bijdragen.

Het Vlaams ACV eist dat de Vlaamse regering werk maakt van het wegwerken van de inkomensvallen in de verschillende sociale voordelen zoals de huurpremie en het groeipakket door een gelijdende inkomensschaal te hanteren in plaats van een harde grens.

Het Vlaams ACV eist ook dat de zwakste inkomens worden ondersteund via de meest efficiënte weg, namelijk de Vlaamse opcentiemen op de inkomensbelasting. Een progressief tarief steunt de laagste inkomens veel directer en eenvoudiger dan premies zoals de Vlaamse jobbonus dat zouden doen.

Het Vlaams ACV eist dat de heffingen en vaste kosten die niets met het effectief verbruik te maken hebben uit de nutsfacturen van de mensen worden gehaald, zodat mensen een eerlijke kost betalen op hun werkelijke verbruik.

Ook de bedrijfsfiscaliteit kan beter. Het Vlaams ACV eist een rechtvaardiger tarief dan de huidige schenk- en erftarieven voor ondernemingen en vennootschappen. Bedrijven mogen hun klimaatkosten niet zomaar kunnen afwentelen op consumenten.

3.9. Economische migratie in tijden van krapte

Vlaanderen heeft sinds de zesde staatshervorming een reeks bevoegdheden in handen rond economische migratie. De krapte op de arbeidsmarkt doet de vraag naar het gebruik van economische migratie toenemen bij werkgevers.

Voor het Vlaams ACV kan er geen sprake zijn van het versoepelen van de voorwaarden van economische migratie voor laaggeschoolden zonder eerst te kijken naar de grote groep van werknemers zonder papieren die nu informeel worden tewerkgesteld in vaak precarie arbeidsomstandigheden of regelrecht uitgebuit. Als de overheid en werkgevers de krapte serieus nemen wordt ook deze doelgroep meegenomen als waardevol op onze arbeidsmarkt. Nieuwe migratie kan ook enkel samengaan met passende begeleiding en voorwaarden rond huisvesting, ondersteuning en begeleiding op vlak van de rechten van werknemers. Om nieuwkomers op de arbeidsmarkt sneller in te schakelen moeten hun diploma's, kwalificaties en elders verworven competenties ook sneller worden erkend.

